

vi sikre, at debatten kan komme ind på anden måde. (*Ophold*). Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

### Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, jeg synes, det er dybt kritisabelt, at Venstres og De Konservatives ordførere ikke ønsker at udtale sig om et lovforslag af det her omfang, af så stor vigtighed, af så stor interesse for befolkningen, med så store konsekvenser for det åbne land. Det er anden gang; det samme skete under andenbehandlingen. Enten er det en åben indrømmelse af, at man har en ualmindelig dårlig sag, eller også er det – og det er nok en kombination – en arrogance i kraft af et øjeblikkeligt flertal, som skinner igennem her. Jeg synes, det er dybt uanstændigt og meget kritisabelt.

Omkring selve lovforslaget vil jeg sige, at jeg ikke tror, der er nogen, der er uenige i, at man ønsker liv på landet. Det ønske tror jeg vi alle sammen deler. Det, der er forskellen, er, hvordan det skal ske. Det skal ske på en ordentligt tilrettelagt, vel planlagt måde, hvor vi sikrer, at vi både kan have gode boligområder og samtidig have nogle åbne områder i det åbne land, hvor der bliver lagt vægt på naturhensyn og på rekreative værdier.

Kl. 15.30

Vi ønsker, at vi også skal lægge vægt på at bevare det åbne land, og det gør man ikke med denne her lov, fordi her er ikke tale om, at man planlægger for: Hvor er der boliger? Hvor er der naturhensyn? Hvor er de rekreative værdier?

Der er tale om, at der åbnes en automatisk ret til, at man kan bygge og omdanne boliger fuldstændig tilfældigt, der hvor der er økonomiske gevinstmuligheder i det, og ikke der, hvor det er hensigtsmæssigt ud fra flertallets interesser.

Det, der er den store diskussion her ved den genoptagne tredjebehandling, er: Hvad er egentlig forskellene mellem beskyttelse af strandene og beskyttelse af skove, søer, vandløb, habitatområder, fuglebeskyttelsesområder og fredede områder?

Det skylder regeringen os et svar på. Jeg kan forstå, at ordførerne ikke er i stand til at give det. Så må ministeren være i stand til at give det.

Hvorfor vil man gerne beskytte strandene mod nybyggeri og mod omdannelse af gamle landbrugsbygninger til nye boliger eller erhverv, mens man ikke vil beskytte skovene og de andre naturområder? Hvad er logikken i det? Er det, fordi regeringens naturpolitik er sådan, at stran-

dene er vigtige, men skovene, vandløbene, naturbeskyttelsesområderne er ikke vigtige?

Eller er det, fordi der er en eller anden logik i lovforslaget, som gør, at hvor man måtte indrømme, at strandene ikke blev beskyttet med det foreliggende lovforslag, så mener man, at skovene bliver beskyttet?

For mig at se er det helt ulogisk og uforståeligt i forhold til lovgivningen, men hvis man kan præstere den argumentation, så ville jeg da være interesseret i, at regeringspartierne kunne finde en eller anden person, der vil anstrenge sig for bare at forsøge at forklare det.

Det, der er det konkrete spørgsmål, er: Kan man – med det lovforslag, der ligger nu, og med de ændringsforslag, som regeringen og dens flertal agter at stemme igennem – bygge inden for skovbeskyttelseslinjerne, altså i skoven? Ja eller nej?

Kan man opføre en aftægtsbolig, en medhjælperbolig i skoven, fordi den nye planlov giver en automatisk ret til indehaveren af en landbrugsjendom til at gøre det med det meget svage dokumentationskrav – for ikke at sige det ikkeeksisterende dokumentationskrav – der ligger i den nuværende planlov?

Og kan man så efterfølgende, når man har fået mulighed for, uden at dokumentere det, at bygge en såkaldt medhjælper- eller aftægtsbolig, så frastykke den og sælge den til den højstbydende? Ja eller nej?

Kan man forestille sig, at det her åbner for den mulighed, at enhver ejer af en landbrugsjendom inden for skovbeskyttelseslinjen – altså i skoven eller i skovbrynet – opfører de boliger, som man mener, det på et tidspunkt vil være økonomisk lukrativt at sælge fra til nye boliger på trods af skovbeskyttelseslinjen? Det må der da kunne svares på.

Jeg har konstateret, at regeringspartiernes ordførere ikke ønsker at eller ikke kan svare, men regeringen er i hvert fald forpligtet til at svare på det.

Jeg synes også, det er værd at hæfte sig ved den usikkerhed i synspunkter og forklaringer, som regeringen og miljøministeren har præstet i den her sag.

Når det handler om strandene, så fik vi jo i afslutningen af første del af tredjebehandlingen at vide: Ja man kunne godt bygge ved strandene. Når man så på kombinationen af strandbeskyttelseslinjerne og den nye planlov, så var miljøministerens udsagn fra denne talerstol: Ja, der kan man godt bygge. Så forsøgte ministeren at give